

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 206.

Ellevte Session.

61de Møde.

Mandagen den 12te Mars, Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Fischer (forts.): Fra Statsrevisionens Side bliver altsaa Forskjellen meget ubetydelig, den maa tage enhver Overskrivelse i Betragtning og gjøre Antegning dertil, og Sagen bliver da kun, om der skal gjøres Indstilling derom eller ikke. Men hvorledes man end vil dømmе om, hvor der bør indstilles og hvor ikke, maa jeg ansee det for saare ønskeligt, om man kunde komme til Enighed i denne Samling, thi foruden dette Regnskab foreligger der endnu for Rigsdagen to andre, og et tredie er overgivet Statsrevisionen, og Statsrevisionen er i Forlegenhed, naar der gjør sig forskellige Ansøuelser gjældende i Folkethinget og Landstthinget; den veed da ikke, hvad den skal indstille eller ikke, og denne Uvisshed for Statsrevisionen er ogsaa høist plinlig overfor Administrationen.

Fischer: Dersom den ærede sidste Taler ved „Realiteten“ alene forstod, om der skal indbrømmes Ret til at afslutte, uden at gjøre Krav paa Penge eller ikke, da er det ganske vist, at hvilken Wei man end gaar, bliver Realiteten den samme, efter som der ikke ved nogen af de forskellige Poster, som her foreligger, gjøres Ansvar eller Pengeskrav gjældende, men derimod gives Decharge for alle Overskrivelser. Dersom den ærede Rigsdagsmand indbefatter med under Realiteten af Sagen den Behandling, som Sagen skal undergives, først af Stats-

revisorerne og dernæst i Thinget, da ligger det ogsaa for som en reel Sag, der ligger nemlig for det Spørgsmaal, om det skal overlades til Revisorerne selv at tage Beslutning i en Mængde, maaskee tvivlsomme, Tilfælde, eller om det skal indstilles til Thinget at afgjøre, om der behøves nogen Beslutning i den ene eller den anden Retning. For at komme til en Afgjørelse af dette Punkt, hvor netop den forskellige Opfattelse mellem Landstthinget og Folkethinget gjør sig gjældende, er det nødvendigt at bringe det derhen til, at disse to Thing, efterat de ere komne til saa forskellige Ansøuelser om dette Punkt, engang mødes. Naar det ærede Folkething følger de Forslag, som foreligger, saa vil det Revisorsarbejde, som denne gang foreligger, komme tilbage til Landstthinget, og enten vil det da opgive sin Paa-stand og derved gaar ind paa den Afgjørelse, man er kommen til i Folkethinget som den, der fremtidigt skal staae ved Magt, eller vi ville komme til at møde fra begge Thing, for at enes om det Princip, der for Fremtiden skal bespørges. Det er min Overtydning, at Grundloven gjør det klart, at man ikke kan blive staaende ved at lade Statsrevisorerne afgjøre selv, om de eller de Poster skulle indstilles. Der er ikke ved Grundloven oprettet et Statsrevisorat, hvortil der gives en fuld Myndighed til at afgjøre Noget; der er derimod oprettet et Statsrevisorat, som skal referere til Thingene, der da skulle tage Beslutning. Deri ligger en Nødvendighed for, at Statsrevisoratet bindes til at indstille til Thingene, i Form af Beslutninger, sin Betragtningssmaade af enhver af de tvivlsomme Poster. Naar dette ikke skete,